

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/73/2014
Identifikačné číslo spisu:	1510010568
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1510010568.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 9. decembra 2015 v trestnej veci obvineného F. Q., pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2012, sp. zn. 1To 33/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 30. januára 2012, sp. zn. 1T 116/2010, bol obvinený F. Q. uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 05. apríla 2009 v čase asi o 12.10 hod. v B. na Q. ulici pri kontrole hliadkou Policajného zboru dobrovoľne vydal 1 ks plastové vrečko s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, o ktorej sa vyjadril, že je to kokaín, kriminalisticko-expertíznym skúmaním látky nachádzajúcej sa v plastovom vrečku bolo zistené, že obsahovala metamfetamín o celkovej hmotnosti 72 mg s priemernou koncentráciou 79,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 57 mg absolútnej drogy (metamfetamínu), čo zodpovedá 1 až 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy, metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinený bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 v znení zákona č. 253/2001 Z.z. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní dva roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu dva roky.

Zároveň bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T 38/08, zo 14. decembra 2009 a rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T 27/08, z 29. novembra 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obvineného F. Q. spod obžaloby Okresného prokurátora Bratislava V, č. k. 1Pv 262/05, z 27. júla 2010, pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, v znení zákona č. 403/2004 Z.z., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času roku 1999 do 12. decembra 2004 v byte na K. ulici číslo X v B. fyzicky a psychicky týral svoju bývalú manželku poškodenú K. Q., nar. XX. P. XXXX, bytom K. ulica číslo X, B., a to tým spôsobom, že ju neustále fyzicky napádal a to tak, že ju kopal, šklbal za vlasy, fackal a pästou udieral do tváre, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával, dňa 19. januára 2004 ju pred maloletými deťmi F. Q., nar. X. H. XXXX a Z. Q., nar. XX. F. XXXX kopol do ľavého pleca a následne ju fackal po tvári a bil ju po celom tele, čím jej na tele spôsobil modriny a vulgárne jej nadával, pričom následkom vzniknutých zranení bola K. Q. práceneschopná presne nezistenú dobu, dňa 12. decembra 2004 bola poškodená nútená s deťmi ujsť z bytu na K. ulici k svojim rodičom, svojim správaním obvinený F. Q. u poškodenej K. Q. vyvolal duševnú ujmu v zmysle stresových situácií s prežívaním strachu, život ohrozujúce vyhrážky ju zneisťovali, generalizovali napätie a strach zo smrti, oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, za ktorý je obvinený stíhaný.

Na podklade odvolania okresného prokurátora Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18. apríla 2012, sp. zn. 1To 33/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. F. Q. odsúdil podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere tri roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere dva roky.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 2T 38/2008, zo dňa 14. decembra 2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 141/2010, zo dňa 17. mája 2011 a vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T 27/2008, zo dňa 29. novembra 2010 ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Vo zvyšnej časti ponechal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, z 30. januára 2012, sp. zn. 1T 116/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, z 18. apríla 2012 sp. zn. 1To 33/2012, podal 11. augusta 2014 obvinený F. Q. prostredníctvom ustanoveného obhajcu dovolanie, doplnené 12. septembra 2014.

Uplatnil v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., tieto podľa jeho názoru spočívajú v tom, že okresný súd nepribral do konania znalcov a týchto nevypočul na určenie jednotlivých dávok drogy pre konkrétnu osobu a opieral sa iba o znalecký posudok kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru. Pribratými zmluvnými znalcami po jeho vyšetrení však mohlo byť

preukázané, že u neho nájdené množstvo drogy neprestavovalo pre neho ani jednu dávku drogy a teda jeho konanie nenapĺňalo skutkovú podstatu prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., pretože jednorazová dávka drogy nemôže byť stanovená paušálne, ale sa má vzťahovať na konkrétnu osobu. Stanoviť jednorazovú obvyklú dávku drogy môže jedine súd a to na základe vykonaného dokazovania a posudkami dvoch nezávislých znalcov z odboru toxikológie, najmä za situácie, keď je od roku 1994 drogovo závislý. Obvinený navyše súdom obidvoch stupňov vytkol aj pochybenie pri ukladaní súhrnného trestu v rámci ktorého mal byť zrušený aj výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 19. novembra 2010, sp. zn. 1T 83/2010, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Napadnuté rozhodnutia sú teda založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Navrhol preto najvyššiemu súdu, aby postupoval podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a aby zrušil napadnuté rozsudky okresného a krajského súdu a v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie alebo alternatívne uznesením prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil v zmysle § 387 Tr. por.

V závere dovolania a jeho doplnenia poukázal aj na svoj rapídne sa zhoršujúci zdravotný stav, čo doložil lekáorskými správami s tým, že vo výkone trestu mu nie je poskytnutá adekvátne zdravotná starostlivosť. Požiadal preto aj o prepustenie na slobodu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V vo vyjadrení z 27. augusta 2014, sp. zn. 1Pv 262/05/1105-105 poukázal na to, že súd prvého stupňa, ale aj odvolací súd skutok správne právne kvalifikovali na základe správne vyhodnoteného skutkového stavu zisteného vykonanými dôkazmi založenými v spise. V súlade so zákonom aplikovali aj ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. Rozsudok v bode 2/ ohľadne viny bol vydaný na základe prijatia vyhlásenia obvineného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a preto dovolanie obvineného v tomto smere nie je prípustné. Navrhol najvyššiemu súdu dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody uplatneného dovolania.

Najvyšší súd, ako dovolací súd preskúmal procesné podmienky pre podanie dovolania. Zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, oprávnenou osobou prostredníctvom ustanoveného obhajcu, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 369 ods. 2 písm. b/, 373 ods. 1, 2, 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa podmienky a obligatórne obsahové náležitosti dovolania predpokladané v § 372, 374 ods. 1, 2 Tr. por. Nie sú však naplnené dôvody v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., pričom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ohľadne výroku o vine nie je prípustný.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, ako je to zrejmé z ustanovenia § 371 ods. 1, 4 Tr. por. Pritom obsah dovolania musí presne označovať, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a z akého dôvodu, prípadne aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 374 ods. 1 až 3 Tr. por. Nie je možné prostredníctvom neho preskúmať a naprávať skutkové zistenia ustálené súdmi prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd môže v zmysle § 379 ods. 2 Tr. por. vykonať vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu a to iba za účelom objasnenia takých okolností, ktoré sú potrebné na rozhodnutie o dovolaní.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní. Podľa § 385 ods. 2 Tr. por. dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolanie je podané v prospech obvineného.

V zmysle § 371 ods. 5 a 7 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného a dovolanie len proti

odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného.

Dovolanie možno podať v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený zo skutočností uplatnenými v dovolaní, vyvodil, že bolo porušené nielen jeho právo na obhajobu, ale aj ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 10 Tr. por. zo strany oboch konajúcich súdov a tým sú naplnené ním uplatnené dovolacie dôvody.

Najvyšší súd v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por. podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. V danej veci obvinený obhajcu mal a s týmto sa mohol radiť po celú dobu trestného konania, čo aj využil lebo je to zrejmé z obsahu trestného spisu.

Podľa § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 18, ods. 19 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Obidve strany majú teda rovnakú možnosť podávať návrhy na vykonanie dokazovania, súd však môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Tým je zabezpečená kontradiktórnosť trestného konania. Tomuto právu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz alebo súhrn dôkazov inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemožno z toho vyvodiť, že takýmto postupom došlo k porušeniu

práv na obhajobu. Povinnosťou súdu totiž je podľa vlastnej úvahy, s ohľadom na dôkaznú situáciu určiť rozsah dokazovania zákonne získanými dôkaznými prostriedkami postačujúcimi pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie tak, ako sa to stalo aj v trestnej veci obvineného. Nedošlo preto k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ako sa toho domáhal obvinený.

Spochybňovať znalecký posudok kriminalistického a expertízneho ústavu a domáhať sa pribratia nových znalcov za účelom určenia aké množstvo jednorazovej obvyklej dávky drogy je potrebné pre konkrétnu osobu, v danom prípade obvineného drogového závislého je nad rámec dovolacích dôvodov. V podstate sa obvinený dovolaním domáha preskúmania a prehodnotenia skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, čo je neprípustné.

Navyše obvinený v konaní pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní 15. novembra 2010 v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že v bode 2/ obžaloby (ide o skutok kvalifikovaný ako prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.) je vinný zo spáchania skutku a po zákonom poučení podľa § 333 ods. 3 Tr. por. bolo toto jeho vyhlásenie so súhlasom prokurátora prijaté uznesením súdu podľa § 257 ods. 6 Tr. por. s tým, že dokazovanie k tomuto skutku nebude vykonané. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. ohľadne právnej kvalifikácie skutku, za ktorý bol odsúdený nie je naplnený.

Okrem toho ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., ako to vyplýva z už uvedeného, prijaté vyhlásenie obvineného, že je vinný zo spáchania niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., o čom bol súdom prvého stupňa poučený.

Nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa môže týkať napríklad nesprávneho posúdenia okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť (§§ 22 až 23 Tr. zák.), okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§§ 24 až 30 Tr. zák.), zániku trestnosti (§§ 84 až 88 Tr. zák.), alebo pochybení pri ukladaní trestu súhrnného, úhrnného alebo spoločného, môže však ísť i o nesprávnu aplikáciu zákonov z iných odvetví nášho právneho poriadku.

Pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody krajský súd napravil formálny nedostatok, čo vo výroku o treste vyjadril zrušením výrokov o treste nielen vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 14. decembra 2009, sp. zn. 2T 38/2008, (ktorým bol uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., spáchaného 1. januára 2005, v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., spáchaného od mesiaca november 2004 do 18. decembra 2004, v bode 3 a 4/ z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v čase od 31. marca 2005 do 2. mája 2005, v bode 5/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., spáchaného 27. novembra 2008 a v bode 6/ z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku 6. a 7. mája 1999), ale aj v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2011, sp. zn. 3To 141/2010 a rozsudku Okresného súdu Levice z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 27/2008.

Obvinený sa v dovolaní domáha aj toho, aby uložený súhrnný trest sa týkal aj trestu z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 19. novembra 2010, sp. zn. 1T 83/2010.

Dovolací súd z vyžiadaných trestných spisov zistil, že obvinený postupne spáchal skutky v dňoch 6. mája 1999, od mája do 10. septembra 2001, od novembra do 18. decembra 2004, 1. januára 2005, 31. marca - 2. mája 2005, 27. novembra 2008, 5. apríla 2009, 7. až 15. novembra 2009 bez toho, aby bol za niektorí z nich, hoc i neprávoplatne vyhláseným rozsudkom odsúdený.

Za všetky tieto skutky mal byť uložený úhrnný trest avšak z dôvodu ich rozdielneho časového objasňovania boli posúdené rôznymi súdmi. Za skutky spáchané v období 6. mája 1999, november až 18. december 2004, 1. január 2005, 31. marec - 2. máj 2005 a 27. november 2008 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 14. decembra 2009, sp. zn. 2T 38/2008, v spojení s

rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2011, sp. zn. 3To 141/2010, pričom ohľadne skutku zo 6. mája 1999 bolo podľa § 37 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 upustené od uloženia súhrnného trestu a to vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 15. februára 2000, sp. zn. 5T 1/2000. Za skutok spáchaný v období máj až 10. september 2001 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 27/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 8. marca 2011, sp. zn. 1To 10/2011. Za skutok spáchaný 5. apríla 2009 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 30. januára 2012, sp. zn. 1T 116/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2012, sp. zn. 1To 33/2012. Napokon za skutok spáchaný 7. až 15. november 2009 bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 19. novembra 2010, sp. zn. 1T 83/2010, doručeným mu 1. decembra 2010 a právoplatným 8. decembra 2010, ktorým bol obvinenému za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pokračujúci prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. v trvaní jedného roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V priebehu páchania pokračovacieho trestného činu v dňoch 14. - 15. decembra 2009 bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo 14. decembra 2009, sp. zn. 2T 38/2008, a preto tento pokračovací trestný čin a tiež skutky spáchané 2. marca 2010 a 2. mája 2010 sa podľa zákona posudzujú ako recidíva a uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k týmto skutkom zákon nepripúšťa.

Z uvedeného je nepochybné, že okresný a krajský súd v posudzovanej veci mohli uvažovať o súhrnnom treste iba vo vzťahu ku skutkom zo 6. mája 1999 a 7. - 15. novembra 2009. Ohľadne tohto prvého skutku (zo 6. mája 1999) bolo ale upustené od uloženia súhrnného trestu, teda nebol uložený žiadny trest a z toho dôvodu súhrnné ukladanie trestu neprichádzalo do úvahy. Ohľadne druhého skutku (zo 7. novembra až 15. novembra 2009) a tiež ohľadne ďalších troch skutkov uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne. Obvinenému bol napadnutými rozhodnutiami uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne. Dovolanie obvineného je preto v tejto časti dôvodné.

Dovolací súd bol však povinný pri hypotetickej úvahe o prípadnom uložení nového súhrnného trestu za zrušenia predchádzajúcich rozhodnutí vo výrokoch o trestoch vrátane výroku o treste z trestného rozkazu, ako sa toho obvinený v dovolaní domáhal, prihliadať aj na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por. Teda či by použitie dovolacieho dôvodu podľa odseku 1 písm. i/ Tr. por. pri zistenom porušení zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného.

Dospel k záveru, že by tomu tak nebolo. K sprísneniu nového súhrnného trestu by už nemohlo dôjsť lebo dovolanie podal iba obvinený. Uloženie miernejšieho trestu, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a zásady pre ukladanie súhrnného trestu by neprichádzalo do úvahy. Podľa § 42 ods. 2 Tr. por. totiž súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Obvinený v dovolaní žiada o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pre zhoršený zdravotný stav. Úvahy o nevzatí alebo vzatí obvineného do väzby v dovolacom konaní je možné riešiť iba v prípade kladného rozhodnutia o dovolaní v zmysle § 380 ods. 2 Tr. por. Preto sa touto otázkou dovolací súd nezaoberal.

Najvyšší súd uzatvára, že nie sú prítomné obvineným uplatnené dovolacie dôvody podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. vo vzťahu k výroku o vine, ale ani dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste.

Dovolanie obvineného najvyšší súd preto v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.